

[Robert Mikkelsen.]

Vi er ikke tilfredse med, at den højtærede Finansminister direkte har afvist et Tilbud om Forøgelse af Satserne i denne Lov, et Tilbud, som, hvis det fandt Støtte hos Finansministeren, vilde være sikkert paa et stort Flertal her i Tinget.

Jeg anser det for uheldigt, at den tvungne Opsparing faldt bort. Det er rigtigt, at den ikke er en særlig god Form for Pengebinding, men det er dog en løbende Binding af omkring 40 Mill. Kr., og jeg tror ikke, man kan hævde, at vi nu er saa velforsynede med Foranstaltninger mod de ledige Penge, at vi kan undvære nogen af dem. Det er muligt, at det vil stille sig anderledes, naar Eenangsskatten er forelagt paa Rigsdagen, men saa burde vi se Loven om denne Skat og se den vedtaget, før vi ophæver den tvungne Opsparing.

Jeg er altsaa langt fra tilfreds med Loven, som den foreligger, men det er temmelig hensigtsløst at stille Ændringsforslag, og da mine Indvendinger ikke berører den Kendsgerning, at jeg og mit Parti under alle Omstændigheder ønsker, at der fortsat opkræves en Krigskonjunkturskat, saa kan jeg, som jeg indledede med at sige, anbefale at stemme for Forslaget.

Jeg vil dog gerne, inden vi gaar over til tredje Behandling, stille et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister til Klaring af et Punkt i Loven, som jeg synes trænger til Tydeliggørelse, i hvert Fald gennem Udtalelse fra den højtærede Finansministers Side. I Lovforslagets § 5, Stk. 1, hedder det, at Skatten kan bortfalde eller nedsættes, hvis den skattepligtige godtgør, at hans Merindtægt helt eller delvis skyldes Forhold, der ikke staa i Forbindelse med Krigskonjunkturerne. Da Krigshandlingerne er ophørt for et Aar siden, og da jeg ikke er klar over, om Nationaløkonomen vil kalde den Konjunktur, som utvivlsomt fremkom efter Krigshandlingernes Ophør sidste Aar, for en Krigskonjunktur, vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om disse ekstraordinært store Fortjenester, som er opstaaet dér, og som efter deres Størrelse falder ind under Loven her, om de skal beskattes med denne Krigskonjunkturskat, eller om de falder ind under Undtagelsesbestemmelsen i § 5, 1ste Stykke.

For mit eget Vedkommende har jeg imidlertid ikke været i Tvivl om, at disse pludselige Fortjenester som Skattekilde helt maa sidestilles med de Fortjenester, der fremkom under Krigen, og det er jo dog ogsaa Fortjenester, der er opstaaet paa Grund af en Konjunktur, der ikke vilde være til

Stede uden Krigen, en Konjunktur, der er fremkommet paa Grund af den af Krigen fremkaldte Vareknaphed. Man kan ogsaa sige, Krigen ikke er afsluttet, og at disse Svingninger op og ned i Konjunkturerne er Krigskonjunkturer, fordi de hænger sammen med Krigen. Jeg er bare ikke sikker paa, at den højtærede Finansminister ser paa det paa samme Maade, eller at Skattedepartementet vil se paa det paa samme Maade. Derfor vil jeg gerne bede om en Udtalelse om dette Spørgsmaal.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker det ærede Udvalg for det udførte Arbejde og skal anbefale, at de stillede Ændringsforslag vedtages, og at Loven derefter gennemføres i den Skikkelse, den derved faar.

Jeg kan tiltræde den i Udvalget fremsatte Opfattelse, at Ændringsforslag Nr. 1 til § 4 ikke udelukker Ligningsraadet fra, ifald fremkomne Oplysninger maatte give Anledning dertil, at foranledige den paagældende Skatteyder ansat til Krigskonjunkturskat.

I Anledning af de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen, skal jeg sige, at naar jeg ikke har ment at kunne tiltræde en Forhøjelse af Satserne i det foreliggende Forslag, er det af to Grunde. Som jeg allerede fremhævede ved Lovforslagets første Behandling, er der i Realiteten sket en ikke helt ringe Skærpelse af denne Lovgivning derved, at Indkomstniveauet i Landet er forhøjet ganske betydeligt, siden Loven første Gang blev gennemført. Det er jo en Skat paa Merindkomster ud over Førkrigstidens Indkomstniveau, og det er klart, at jo mere det øjeblikkelige Indkomstniveau stiger op over Førkrigstidens, des større en Del af de samlede Indkomster vil blive beskattet, og des højere kommer man op i den fastlagte Skatteskala. Der ligger altsaa deri en ganske betydelig Forøgelse af Skatteydernes Antal og af de Gennemsnitssatser, hvorefter Skatteyderne kommer til at betale. Det var den ene Grund. Den anden Grund er den, der blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, at man paa Grænsen for den yderste Del af en Indtægt allerede nu kan komme til at betale over 100 pCt., endda ganske betydeligt over i enkelte Tilfælde. Det er naturligvis rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen sagde, at vi til Genæld har Fradragsregelen, som betyder, at den betalte Skat kan fradrages i næste Aars Indkomst. Det forudsætter imidlertid, at det næste Aars Indkomst er tilstrækkelig stor dertil, og man maa ikke mindst under